

Klein: Den nye Institution, som det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at indføre i Livet, troer jeg vil kunne virke til megen Gavn og meget Held, ligesom det forekommer mig, at Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet i det andet Thing, maa siges i det Væsentlige at være tilfredsstillende. Ikke desto mindre er jeg af den Formening, at der findes enkelte Incorrecetheider i Lovforslaget, og det forekommer mig fremdeles, at enkelte Dele af det kunde have trængt til en udførligere Overveielse end den, det har faaet, navnlig i dette Thing. Naar jeg imidlertid ikke har deeltaget i Discussionen paa denne Sags tidligere Trin, og heller ikke har stillet noget Endringsforslag til den, har det været begrundet i, at jeg sølte, at de Forhold, under hvilke Loven er kommen frem her i Thinget, den Stemning, der i det Hele taget tydeligt har givet sig tilkjende for at faae saa mange Sager tilende, som muligt, og da navnlig den, hvorom her er Tale, vilde gjøre det lidet sandsynligt, at en Discussion eller Endringsforslag vilde kunne føre til noget videre praktisk Resultat. Derimod har jeg ikke for mit Vedkommende ladet mig holde tilbage fra at stille Endringsforslag eller at bringe enkelte Punkter af Sagen under Forhandling, paa Grund af den Betragtning, at saadanne Forslags Fremkomst muligen, som der er blevet sagt, kunde sinke den, ja, endog føre til, at Loven ikke kom ud i denne Session. Jeg har nemlig den Anskuelse, at Sagen selv er af en saa stor Vigtighed og kan faae en saa indgribende Betydning, at det vel turde have været Umagen værd at have undergivet den en omhyggeligere Drøftelse, end den, der har kunnet være Leilighed til i denne Session, thi vel er det sandt, som det er sagt, at Lovforslaget er fremkommet ifølge et Ønske, der er udtalt fra Handelsstandens Side her i Staden; men det er ligesaa sikkert, at der ingenlunde kan siges at være nogen almindelig eller omfattende Anerkendelse af Lovens Gavnlighed og Hensigtsmæssighed tilstede blandt de Handlende; jeg antager endog jeg tør sige, at der hos mange Handlende tildeels hersker meget uklare Forestillinger om, hvad der egentlig er den Institutions sande Bæsen, som Lovudkastet gaaer ud paa at skabe. Under disse Omstændigheder

troer jeg altsaa ikke, der vilde have været steet nogen stor Skade ved, at Loven var kommen til at ligge et halvt eller et heelt Aar; thi ligesom der havde været særdeles Opfordring til at faae afhjulpet de enkelte Mangler, der maae kunne siges at klæbe ved den, saaledes vilde det ogsaa have været til Gavn for Sagen selv og dens Modtagelse af Handelsstanden i det Hele, om den kunde være bleven Gjenstand for en hyderligere Forhandling, deels i denne Sal og deels udenfor den, før Institutionen skulde træde i Live. Dette har jeg fundet mig foranlediget til her at udtale; men praktisk veed jeg, at mine Ord ikke i denne Henseende kunne faae nogen Betydning.

Udler: Jeg skal tillade mig at udtale mig i en temmelig modsat Retning af den ærede sidste Taler. Jeg er ganske vist heller ikke af den Mening, at der ikke kunde være enkelte Punkter i Loven, som den foreligger, der i og for sig kunde trænge til en lille Forandring eller Forbedring, og jeg vilde selv, naar Sagen ikke havde stillet sig, som den har, med Hensyn til Tidens Korthed, maaffee have tilladt mig at stille enkelte Endringsforslag, og navnlig vilde jeg have tilladt mig at tage Deel i Debatten under de to første Behandlinger, naar jeg ikke ved Sygdom havde været forhindret fra at være tilstede. Der er imidlertid to væsentlige Punkter af hvad det ærede Medlem udtalte, som jeg troer at maatte nedlægge en bestemt Indsigelse imod. Sagen er ikke alene fremkommet efter almindelig udtalte Ønsker fra Handelsstandens Side her i Staden, men den er ligeledes fremkommen efter meget modne og grundige Overveielser, idet den har fundet en omhyggelig Drøftelse i den Forsamling, der tidligere har været anseet for at repræsentere Handelsstanden her i Staden, nemlig Grosserer-societets-Comiteen, og fundet en meget gennemgaaende og udtømmende Behandling, hvori det ærede Medlem, der sidst talte, har haft en saa væsentlig Deel i Søs og Handelsretten, ligesom jeg ogsaa troer at turde sige, at den derfra er kommen frem med saa fuldstændige Bemærkninger, at der virkelig har været god Grund for Ministeren til at kunne fatte en klar Dom om Sagen. Ministeriet